

Α'. Ότι αἱ περὶ μεταναστεύσεως χορηγήσεις προθεσμίας δὲν συμπληρώθησαν εἰσέτι καὶ ὅτι τὸ ἐπὶ τούτῳ τοὺς Ἕλληνας παραχωρηθέν ἐν ἔτος διὰ τῶν πρωτοκόλλων τοῦ Λονδίνου τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ 16 Ἰουνίου 1830 καὶ τὸ ὡσαύτως εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς παραχωρηθέν καὶ ἡμῖς διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης τῆς 21 Ἰουλίου 1832 δὲν λαμβάνονται εἰμὴ ἀπ' ἧς ἡμέρας οἱ χάρται τῶν ἐλληνικῶν ὁρίων ἤθελον παραδοθῇ εἰς τὰς δύο Κυβερνήσεις.

Β'. Ότι ἡ προθεσμία αὕτη νὰ ἐκτανθῇ ἕως εἰς τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1837 καὶ τότε νὰ τελειώσῃ.

Γ'. Ότι τὸ συμφωνηθέν εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπάρχουσ τῆς Πόρτας δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως ἐκτείνεται εἰς τ' ἄτομα καὶ τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων τὰ ὅποια ἐσημειώθησαν καὶ ἐχαρακτηρίσθησαν εἰς τὴν παρὰ τοῦ συμβουλίου γενομένην ἐρμηνείαν τοῦ § 6 τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830 καὶ (ἀπὸ) τὸ πρωτόκολλον τῆς 16 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἥτοι ἀπ' ἐνὸς μέρους εἰς ὅλας τὰς νήσους καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς στερεᾶς (continent grec) τὰ ὅποια ἀπ' οὗ ἔλαβον ὁποιαδήποτε μετοχὴν εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἀγῶνα, ἐπανήλθον ἢ ὑπεβλήθησαν ὕστερον εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα ἀπ' ἐτέρου μέρους εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν Γραικῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν παρχλιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας οἱ ὅποιοι ἤθελον ἀναγνωρισθῇ ὡς κακοπραγήσαντες, ὡς παθόντες, δημεύσεις ἢ ἐξορία, ἐνεκὰ τῶν τότε περιστάσεων.

Ότι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς Ἕλληνες καὶ θέλουν ἐμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὅσοι θέλουν ὠφεληθῇ ἀπὸ τοῦ δικαίωματος τῆς μεταναστεύσεως. 1. Ὅλοι οἱ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν γεννηθέντες Ἕλληνες τῆς Τουρκίας ὑπῆκοοι, ὅσοι μετανάστευσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τῆς 16 Ἰουνίου 1830 καὶ δὲν ἐπανήλθον εἰς τὴν Τουρκίαν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποκατασταθῶσιν ἐν αὐτῇ τῇ Τουρκίᾳ μονίμως. 2. Οἱ τῆς Τουρκίας ὑπῆκοοι Ἕλληνες εἰς τοὺς ὁποίους ἐσυμφωνήθη τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν 16 Ἰουνίου 1830 καὶ αἵτινες μετανάστευσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῆς χρονολογίας τοῦ πρωτοκόλλου τούτου καὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν παρεδόθη εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν ὁ ὁροθετικὸς χάρτης προηγουμένης πάντοτε τῆς ἐκ μέρους αὐτῶν ἐκπληρώσεως τῶν ὁριζομένων εἰς τὸ πρωτόκολλον ὑποχρεώσεων.

Δ'. Ότι πᾶς Ἕλλην ὅστις δυνάμει τῶν προκηθειῶν διατάξεων θελήσῃ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τοῦ δικαίωματος τῆς

I. Que le délai d'un an accordé pour l'émigration aux Grecs par les Protocoles de Londres du 3. février, et du 16. Juin 1830, et celui d'un an et demi accordé à cet effet aux Turcs par l'arrangement de Constantinople du 21. Juillet 1832, ne devaient dater que du jour où les Cartes de la frontière grecque seraient remises aux deux Gouvernemens, et que par conséquent, ces dits termes d'un an, et d'un an et demi ne commenceront à courir que du 9. Décembre 1835, jour où la dite Carte a été remise au Gouvernement Ottoman.

II. Mais que ces termes sont prolongés jusqu'au 1 (13) juillet 1837, et ne finiront donc qu'au dit jour.

III. Que le droit d'émigration pour les Grecs s'étendra aux personnes et aux lieux indiqués et caractérisés dans l'explication donnée par la conférence au § 6 du Protocole du 3 février 1830, et par le Protocole du 16 juin de la même année, c'est-à-dire, « d'une part, à toutes les Iles, et à tous les pays du continent grec, qui, ayant pris une part quelconque à l'insurrection, ont été rendus à la Porte ou dont la possession lui a été confirmée; de l'autre, aux individus et familles quelques de Constantinople et du littoral de l'Asie Mineure qui seraient connus pour avoir souffert, pour avoir été frappés de confiscation ou d'exil à cause des évènements. »

« Que seront considérés dès à présent comme Hellènes, et prendront rang dans la catégorie de ceux qui profiteront du droit d'émigration 1°. Tous les grecs natifs du territoire Ottoman, qui ont émigré avant le 16 juin 1830, et qui ne sont pas retournés en Turquie pour s'y établir, 2°. les grecs à qui le droit d'émigration a été accordé par le Protocole du 16 juin 1830, et qui ont émigré entre la date du dit Protocole et le 9 décembre 1835 jour où la Carte de la Frontière a été remise à la Porte, pourvu toujours qu'ils aient rempli les conditions requises à cet égard par le présent acte.»

IV. Que tout grec, qui, en vertu des dispositions susmentionnées, voudra user de la faculté d'émigrer,

τὸν ὑποψηφίον διὰ τὴν θέσιν τοῦ δημάρχου καὶ τῶν παρόδρων, καὶ διὰ τοῦτο νὰ τελειώσῃ καὶ ἐγκριθῇ ἐγκρίτως ἢ τῆς ἐκλογῆς ταύτης προηγουμένη πράξις τῆς ἐκλογῆς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Οἱ διοικηταὶ θέλουν δώσει κατὰ ταῦτα ἀκριβεῖς ὁδηγίας καὶ θέλουν ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσίν των.

Ἄρθρ. 6.

Αἱ εἰς τοὺς διοικητὰς ἀνήκονται ὡς ἐκ τῆς ἀρμοδιότητός των ἀνανεώσεις τῶν δημάρχων καὶ παρόδρων τῶν δήμων τρίτης τάξεως, πρέπει νὰ γείνωσι παρ' αὐτῶν τὸ πολὺ ἕως τὴν 22 Φεβρουαρίου (6 Μαρτίου) τ. ε. καὶ νὰ κοινοποιηθῶσι ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ διοικηταὶ θέλουν ἀποστέλλει τοὺς καταλόγους τῶν εἰς τοὺς δήμους πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ἐλεγχθέντων ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ δημάρχου καὶ τῶν παρόδρων ἐκάστοτε ἐντὸς 48 ὥρων μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς, μὲ γνωμοδότησιν εἰς τὴν προϊσταμένην ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ διοικηταὶ θέλουν ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ εὐθύτη, ὥστε τὰ νεοεκλεγμένα δημοτικὰ συμβούλια, καθὼς καὶ οἱ νεοδιορισθέντες δήμαρχοι καὶ παρόδροι, νὰ ἐγκριθῶσιν εἰς τὴν νόμιμον προθεσμίαν τὴν 1 (13) Μαρτίου τ. ε. μετὰ προηγουμένην ὁρκωδοσίαν μὲ τρόπον ἐπίτημον.

Ἄρθρ. 9.

Τὸ παρὸν διάταγμα θάλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίαις μετὰ τὴν τελευτὴν τῆς βίας λειτουργίας εἰς ὅλας τὰς ἐνότητες τοῦ Βασιλείου κατὰ δύο συνεχεῖς κορινθίως εὐθὺς ἀπὸ φθιάτη.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεῖα παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ διάταγμα τοῦτο.

Εἰς Ἀθήνας, τὴν 1 Ἰανουαρίου 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν Διαταγὴν

τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος

Τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

ΑΡΜΑΝΣΗΡΓ. Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

*Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας
Κοινοποιεῖ,*

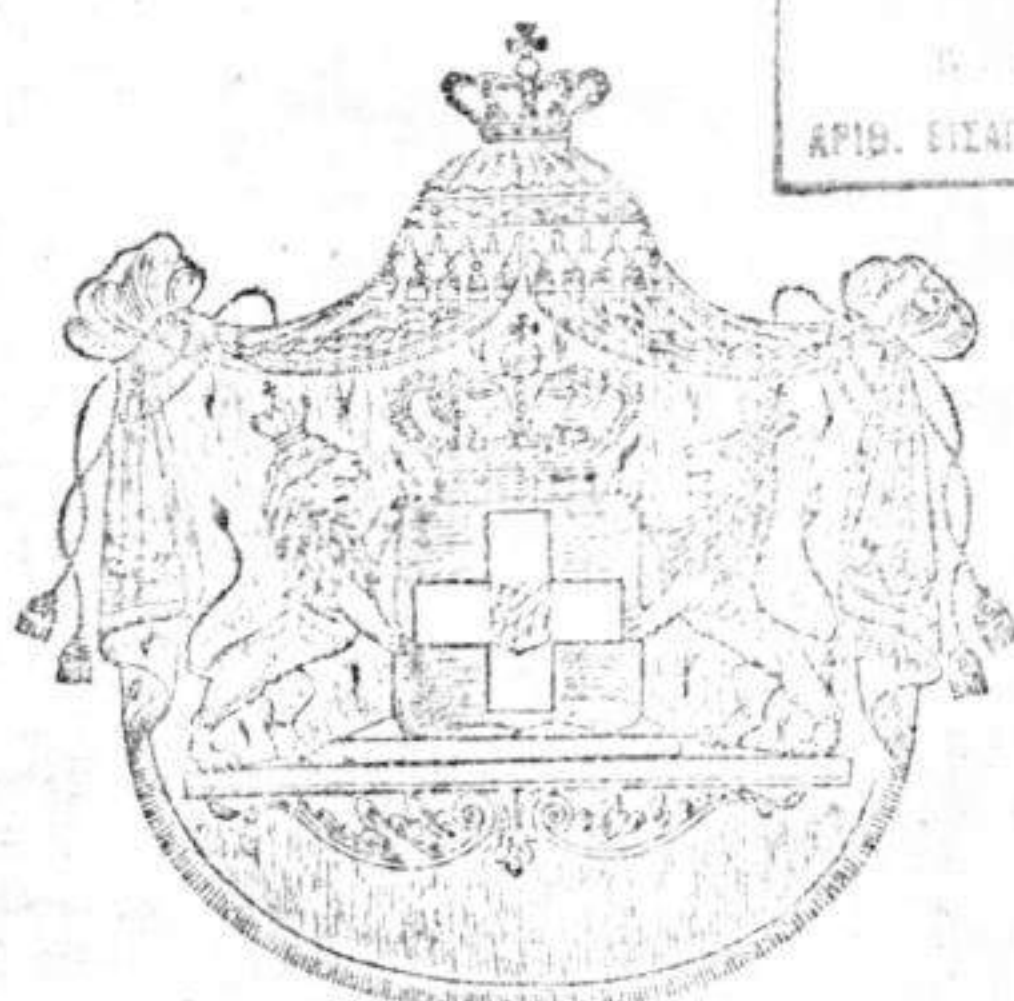
Καθ' ὕψηλὸν Βασιλ. διαταγὴν, ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσσίας λαβοῦσαι ὑπ' ὄψιν τὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀναφύσσας διαφορὰς ἀναφορικῶς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ §. 6 τοῦ πρωτοκόλ. τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830 καὶ τὴν διερμηνεύσιν τοῦ εἰρημένου παραγράφου περιεχομένην εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς 16 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, προσέτι δὲ καὶ τὴν συνθήκην τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς 21 Ἰουλίου 1832 καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἀμοιβαῖον δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως, τὸ διαφυλαχθὲν εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἀνιγνωρίσθη τοῦτο δυνάμει τῶν εἰρημένων ἐπιστήμων προτάσεων καὶ εἰς τὰς παρ' αὐτῶν ὀριζομένας περιπτώσεις, ἀνεδέχθησαν, κατὰ τὴν ἐμφοτον αὐτῶν ἐπιείκειαν, τὴν μετολλάθησιν εἰς κατὰ πρῶτον τῶν διαφορῶν, ὥστε ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῶν 18 (30) Ἰανουαρίου 1836 τῶν γενομένων ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεων ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν συμμάχων Δυνάμεων, καὶ νεωτέρων ἄλλων συμβάσεων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα ἀπεφάσισαν ὁμοφώνως

Le ministère de la Maison du Roi et des affaires étrangères.

Fait connaître par ordre suprême que les grands Puissances la France, la grande-Bretagne et la Russie ayant pris en considération les differends qui se sont élevés entre le gouvernement grec et la Porte Ottomane au sujet de l'application du §. 6 du Protocole du 3. Février 1830 et de l'explication du dit paragraphe, contenue dans le Protocole du 16. Juin de la même année, ainsi que de l'arrangement conclu à Constantinople le 21. Juillet 1832 en ce qui concerne le droit d'emigration réciproque réservé à ceux des sujets Turcs et Grecs, qui ont été autorisés à s'en prévaloir dans les cas prévus par les actes susmentionnés, se chargèrent, conformément à leurs vues toujours bienveillantes, d'intervenir pour applanir ces differends, et qu'à la suite de cette intervention d'après un Protocole de la conférence tenue à Londres sur cet objet par les Plénipotentiaires des trois Cours le 18 (30) janvier 1836, et en conséquence de nouvelles détermination, le gouvernement grec et la Porte Ottomane sont maintenant convenus

4247 6 05 407 8.

ΑΡΙΘ. ΕΙΣΑΓ. 362040

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 1.

1837.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Ιανουαρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διάταγμα περί δημαρσιών τοῦ 1837. — Δηλοποιήσεις περί τοῦ πρωτοκλήτου τῶν 30 Ιανουαρίου 1836 τῶν τριῶν δυνάμεων.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημαρσιῶν τοῦ 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ προσωρινοῦ νόμου τῶν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1834 περὶ δημαρσιῶν, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὅλα τὰ δημοτικὰ συμβούλια, τὰ ὁποῖα ἐπρόκυψαν ἐκ τῆς ἐκλογῆς, τῆς γενομένης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄνω σημειωθέντος προσωρινοῦ νόμου τῶν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1834 καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῖς τοιαύτης ἐκλογῆς διορισθέντες δήμαρχοι καὶ δημαρχικοὶ πάρεδροι, παύουσι τῶν χρεῶν τῶν τὴν 1 (13) Μαρτίου π. ε. καὶ ἀντικαθίστανται πάλιν ἐπὶ τῇ βάσει νέας ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ νέαι ἐκλογαὶ θέλουσι ἐπιχειρηθῆναι τῶρα πλέον ἀναβολῆς.

Κατὰ ταύτας θέλουσι διαταχθῆναι καὶ ἐκτελεσθῆναι ἀκριβῶς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ περὶ δήμων νόμου τῶν 27 Δεκεμβρ. 1833 (8 Ιανουαρ.) 1834 καὶ τῶν περὶ ἐκλογῆς ὁδηγιῶν τῶν 8 (20) Ιουνίου 1834.

Ἄρθρ. 3.

Ἄπαντες οἱ δήμαρχοι θέλουσι προσδιορίσει καὶ δημοσιεύσει ἐντὸς 48 ὥρων μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ παρόντος διατάγματος, φυλαττομένης καὶ τῆς εἰς τὸ ἀρθρὸν 65 τοῦ περὶ δήμων νόμου διορισμένης προθεσμίας, τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν γενησομένων ἐκλογῶν, καὶ τὴν διάρκειαν τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ ἐκλογαὶ θέλουσι ἐνεργηθῆναι μὲ δραστηριότητα καὶ ἀποπερατωθῆναι ὅσον τάχιστα.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ δήμαρχοι θέλουσι μετρήσει καὶ προσδιορίσει τὴν διάρκειαν τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ δυνήθῃ τὸ πολὺ ἕως τὴν 15 (27) Φεβρουαρ. νὰ καθυποβληθῇ εἰς τοὺς διοικητὰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς.

μεταναστεύσεως, θέλει εἶσθαι εἰς χρέος ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας τοῦ ἐνὸς ἔτους, νὰ ὑπάγῃ ν' ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Τουρκίαν εἰμὴ διαβατικῶς καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ μεταβῇ διὰ τῆς Τουρκίας εἰς ἄλλην ἐπικράτειαν, καὶ τοῦτο ἐνὸς προηγουμένως δὲν ἀποκαταστήσῃ τὰ τῆς διαμονῆς καὶ κατοικίας του εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν διατρέψῃ ἐν αὐτῇ τρία ἔτη.

Ε'. Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἐκδίδῃ διαβατήρια εἰς κανένα ἐκ τῶν ὀθωμανικῶν ἐπαρχιῶν μετανάστην Ἕλληνα, ἐν ὧσιν οὗτος δὲν ἤθελεν ἐκπληρῶσθαι τὰς ἀνωτέρω διαγραφείσας ὑποχρεώσεις.

Ζ'. Ὅτι τελευταῖον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐμπεριεχομένους εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην μετανάστας Ἕλληνας ὅσοι μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ναυτικοὶ τὸ ἐπιτήδευμα, οὗτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μόνου ἔτους λογιζομένου ἀφ' ἧς ἀπεκατεστάθησαν καὶ ἀπεφάσισαν τὰ τῆς διαμονῆς των εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ πλέωσι τὰς θαλάσσας καὶ προσορμίζωνται εἰς τοὺς λιμένας τῆς Τουρκίας καὶ νὰ μετέρχωνται ἐν αὐτῇ ἀνεμποδίστως καὶ ἀνενοχλήτως τὰ τοῦ ἐμπορίου θεωρούμενοι ὡς ὑπῆκοοι Ἕλληνες.

Ταῦτα πρὸς κοινὴν εἶδῃσιν καὶ ὁδηγίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰανουαρίου 1837.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

grer, sera tenu de quitter le territoire Ottoman dans le dit délai d'un an, et d'aller se fixer en Grèce, et de s'engager à ne plus rentrer dans les Etats Ottomans, si ce n'est en passager et pour se rendre dans un autre Etat, avant d'avoir établi son domicile en Grèce, et d'y avoir résidé pendant trois ans.

V. Que le gouvernement grec ne délivrera aucun Passeport pour aller résider en Turquie à un Emigré grec, venant des Etats Ottomans, à moins que cet émigré n'a rempli les conditions ci-dessus.

VI. Que pour ce qui concerne les individus grecs, marins de profession, qui seront dans la catégorie des émigrés, ils seront autorisés après le délai d'un an, à dater de la fixation de leur domicile en Grèce, à naviguer et aborder dans les Ports de l'Empire Ottoman, et à y faire le commerce comme sujets grecs sans empêchement ni molestation.

Athènes le 1er (13) Janvier 1837

Le Secrétaire d'Etat de la Maison du Roi
et des Relations Exterieurs

J. RIZO,

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

